



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 3. siječnja 2010.

(Video)

Naša je nada u Bogu

Draga braćo i sestre!

Ove nedjelje – druge poslije Božića i prve u novoj godini – s veseljem iznova upućujem svima čestitke i želje za svako dobro u Gospodinu! Problema ne nedostaje, kako u Crkvi tako i u svijetu, kao i u svakodnevnom životu obitelji. Ali, hvala Bogu, naša se nada ne oslanja na nesigurne prognoze kao ni na ekonomska predviđanja, ma kako ona važna bila. Naša je nada u Bogu, ne u smislu neke općenite religioznosti, ili prikrivenog vjerskog fatalizma. Mi se uzdamo u Boga koji je u Isusu Kristu objavio na potpun i konačan način svoju volju da bude sa čovjekom, da dijeli s njim njegovu povijest, kako bi nas sve poveo u svoje Kraljevstvo ljubavi i života. I ta velika nada nadahnjuje i katkad ispravlja naše ljudske nade.

O toj objavi nam govore danas, u euharistijskoj liturgiji, tri izvanredno bogata biblijska čitanja: 24. poglavlje Knjige Sirahove, himan kojim započinje Poslanica Efežanima svetoga Pavla te Proslov Ivanova Evanđelja. Ti tekstovi govore kako je Bog ne samo stvoritelj svemira – što nalazimo također u drugim religijama – nego da je Otac, koji "u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta... u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe" (Ef 1,4-5) te kako je zbog toga išao čak do nečega što je čovjeku nepojmljivo: postao je čovjekom: "I Riječ tijelom postade i nastani se među nama" (Iv 1,14). Otajstvo utjelovljenja Božje riječi je pripravljeno u Starome zavjetu, navlastito tamo gdje se Božja Mudrost poistovjećuje s Mojsijevim zakonom. Sama Mudrost naime govori: "Tada mi zapovjedi Stvoritelj sviju stvari i koji me stvori, odredi mjesto za šator moj i reče: Nastani se u Jakovu i uđi u baštinu Izraelu" (Sir 24,8). U Isusu Kristu, Božji je zakon postao živo svjedočanstvo, napisano u srcu jednoga čovjeka u kojem, po djelovanju Duha Svetoga, tjelesno

prebiva sva punina božanstva (usp. Kol 2,9).

Dragi prijatelji, to je pravi razlog čovjekove nade: povijest ima smisao jer u njoj "prebiva" Božja Mudrost. Ipak, Božji se naum ne ispunjava automatski, jer je to naum ljubavi, a ljubav rađa slobodu i traži slobodu. Božje kraljevstvo dolazi sigurno, štoviše, već je prisutno u povijesti, i zahvaljujući Kristovu dolasku, već je pobijedio negativnu silu zloga. Ali svaki muškarac i žena su odgovorni prihvatiti ga u vlastitu životu, iz dana u dan. Zato će i 2010. biti "dobra" u mjeri u kojoj će svatko, prema vlastitim odgovornostima, znati surađivati s Božjom milošću. Obratimo se dakle Djevici Mariji, kako bi od nje naučili taj duhovni stav. Božji se Sin u njoj utjelovio uz njezin pristanak. Svaki put kada Gospodin želi, zajedno s nama, učiniti korak naprijed prema "obećanoj zemlji", najprije kuca na vrata našega srca, čeka, da tako kažem, naš "da", kako u malim tako i u velikim odlukama. Neka nam Marija pomogne uvijek prihvaćati Božju volju, ponizno i hrabro, kako bi i kušnje i trpljenja života pridonijeli tome da se ubrza dolazak njegova Kraljevstva pravednosti i mira.